

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזהי"ת, פרשת ויגש תשע"א

ויאמר בי אדני (מ"ד – י"ח)

איש יהודי אומר לפני השי"ת בי אדני – כביכול אתה אדון על ידי, שהרי אין מלך בלא עם.

הרה"ק רבי צבי הירש מזדיטשוב זיע"א

והוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו (מ"ה – א)

"הוציאו כל איש", פירושו, הוציאו כל טבע של אנושיות מעלי, היינו שהיה לו ליוסף הצדיק התפשטות הגשמיות, הגשמיות, בהתועדו עם אחיו, "בהתודע" אותיות "העבדות", שהיתה בזה עבודת ה' בהתפשטיות הגשמיות, בלי שום שמץ של אנושיות, וזה "לא עמד איש" וגו'.

הרה"ק רמ"ל מסאסוב זיע"א

ועתה אל תעצבו (מ"ה – ה')

הנה אחז"ל כל העושה עברה ומתבייש בה מוחלין לו על כל עונותיו, וכאן שאמר להם "אני יוסף" התביישו מאד, ולכן אמר להם "ועתה" אחר שנתביישתם, "אל תעצבו" אינכם צריכים להתעצב, כיון שכבר נמחלו עונותיכם ע"י הבושה.

ישמח משה

לשום לכם שארית בארץ להחיות לכם לפליטה גדולה (מ"ה – ז')

י"ל ע"ד מה שפירש רש"י (בראשית י' – כ"ו) "ויקטן ילד" כיון שהקטין עצמו זכה להעמיד כל הדורות הללו, וז"ש "לשום לכם שארית בארץ" אם האדם מחשיב עצמו כשארית היינו בענווה, אזי "להחיות לכם לפליטה גדולה" זוכה לכל הישועות הנצרכות ולדורות ישרים מבורכים.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים (מ"ה – כ"ג)

ופירש"י הק', "כזאת" כחשבון הזה, וצריכים להבין מה מחדש רש"י בזה ששלח כחשבון הזה, הלא הכתוב מפרש באר היטב את כל אשר שלח לו, ומהו "כחשבון הזה", ויבואר עפ"י הידוע שהשם הממונה על הפרנסה הוא חת"ך היוצא מסופי תיבות פותח את ידך, והוא בגימטריה כזאת, וזהו ששלח יוסף ליעקב, מכיון שעתה עת רעבון הוא, רצה יוסף לעורר בזה ליעקב שיכווין בשם חת"ך ועי"ז יסתלק הרעב וירווח להם, וזהו שכתב רש"י הק', כזאת כחשבון הזה, מפני שלרש"י היה קשה בשביל מה צריך הכתוב לכתוב "כזאת" הרי פירט הכל בפסוק, ע"ז אמר רש"י שיש רמז בדבר ששלח כחשבון הזה של "כזאת" שהוא בגימטריה חת"ך.

הרה"ק מרוזין זיע"א

אל תרגזו בדרך (מ"ה –כ"ד)

הרבה דרכים יש בעבודת ה', לפיכך אל תרגז על חברך אם דרכו שונה מדרכך בעבודת ה', כי אלו ואלו דברי אלקים חיים.

XIXIXIXIXIXIXI

הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זיע"א

אל תרגזו בדרך (מ"ה –כ"ד)

וברש"י **אל תתעסקו בדבר הלכה**, הקשו המפרשים מאומרם ז"ל (סוטה מט, א') שני תלמידי חכמים המהלכין בדרך ואין ביניהם דברי תורה וכו', ויש לומר שמה שאמרו חז"ל, מיירי בדרכי הרשות, מה שאין כן כאן שהיו שלוחי מצוה לבשר את אביהם, והעוסק במצוה פטור מן המצוה (סוכה כה, א').

(בן לאשרי)

ויזבח זבחים לאלקי אביו יצחק (מ"ו –א')

יעקב אבינו היה ירא שהואיל והקב"ה לא אמר לו אם לרדת או לו, ולא היה יודע אם כיצד לנהוג, האם כאברהם אבינו שירד למצרים, או כיצחק אבינו שהזהירו הקב"ה "אל תרד מצרימה", לכן "ויזבח זבחים לאלקי אביו יצחק", שיתגלה ה' אליו כמו שנתגלה לאביו, ויצוהו אם ליסע או לו, וה' אמר לו "אנכי הא-ל אלקי אביך", כלומר, אני הוא שציויתי לאביך שאל ירד מצרימה, אבל לך אני אומר "אל תירא מרדת מצרימה".

באר מים חיים

אל תראה מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם (מ"ו –ג')

נראה לומר דהנה הקב"ה אמר לאברהם אבינו ע"ה "ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה" והם לא היו אלא רד"ו שנה, ותירצו שע"י שרבו ופרו השלים המנין, וזה הפירוש "אל תירא מרדה מצרימה, רדה בגימטריה רד"ו (עם הכולל) רומז לרד"ו שנים שהיה במצרים, והוא משום "כי לגוי גדול אשימך שם", שע"י הריבוי הגדול בקרב בני ישראל השלים המנין.

ייטב לב



ברוך ה' יום יום

הטעם מה שאין אנו אומרים בליל שבת, לילה טוב, כמו בימות החול, מפני שבשבת אין לילה כלל כי כולו אור, ולכן לא כתיב ג"כ בשבת ויהי ערב ויהי בוקר, לפי שליל שבת מאיר יותר מימי השבוע, לילה כיום יאיר, כחשיכה כאורה, ולא שייך לקרותו בשם ערב, על כן מזמרים אנו בשבת קודש הזמר ברוך ה' יום יום, פירוש יום שכולו יום ולא לילה, כי אף הלילה ברום המעלות.

קרבן עני בשם הרה"ק רי"צ מראדוויל זיע"א

